

Козиревська Н.Ю.

Робоча сторінка твору

Галина Вдовиченко “36.6 котів-детективів”

Тема: Олюднення персонажів твору, перенесення людських рис і звичок на поведінку котів.

1.Занурення у ситуацію

Характеристика автора

Чотири (з хвостиком) цікаві факти про письменницю, що народилась в Лапландії.

1. Народилась 21 червня 1959 року в казковій **Лапландії** -на Кольському півострові за полярним колом, у містечку на кордоні з Норвегією.

У дитинстві разом із родиною Галя часто переїжджала з місця на місце. Навчалася в школах Івано-Франківщини, Надвірної, Рави-Руської, Москви, постійно бувала у бабусі з дідом у селі Отинія Коломийського району.

Закінчила філологічний факультет

Львівського національного університету ім. Івана Франка. Мешкає у Львові, має доньку та сина.

2. Про улюблені книги та авторів

“Я дуже любила читати книжки. І читала все, що мені потрапляло до рук. Це були всі книжки Астрід Ліндгрєн, я її дуже люблю. Казки народів світу, особливо чомусь болгарські, а також “Казки гір” - була така збірка там були навіть гуцульські казки. Любила Андерсена, у мене багато улюблених авторів, це такі автори-натхненники, збудувачі чогось такого, що дуже важливе при роботі”.

3. Про ідею написання “36 і 6 котів”

Ідея створення книжки виникла десь 10 років тому. Моєму старшому онуку зараз 14 років, а тоді він був маленький. І я вигадувала для нього різні історії. І от я побачила як він реагує на історії про великий гурт котів, і тоді ж подумала, що котів має бути багато. Одразу виникла ідея, що їх має бути нормальна кількість, така нормальна, якою є нормальна температура тіла людини - 36 і 6. Все вирішується таким котячим оптимістичним сприйняттям світу, і це знаходить свій прояв навіть у ставленні до цифр: **36 і 6 - це не 42.**

4. Про політ у космос.

Зараз легко можна уявити себе у космосі: багато фільмів дуже реалістично передають відчуття польоту і вигляд Землі з космосу. Я би хотіла пережити відчуття людини в космосі. Колись у мене було таке бажання, і я це спробувала - стрибнула з парашутом. І справді враження були неймовірні. Я абсолютно не шкодую, що у мене був такий досвід.

5. Галина Вдовиченко / #ЖивіПисьменники

Твір

Чи пустили б ви до себе додому зграю котів-безхатків? Упевнені, що ні? Справді? Що ж, урешті, пані Крепова також гадки не мала, що погодиться на таку авантюру – прийняти у власній затишній однокімнатній квартирі ціле хвостате юрбище. Утім, юрбище напевно не спромоглося б переконати господиню. А от справжнє товариство, 36 та 6 неповторних котячих особистостей – без сумніву. Врешті добросердність буде винагороджено, бо ж, виявляється, ця вусата компанія має безліч талантів!

Книжка «36 і 6 котів» Галини Вдовиченко – проста, добра й весела історія, приправлена щоденними життєвими дрібницями. У мажорну канву оповіді без тіні повчання вкраплено думки про те, що фортуна примхлива, та безвихідних ситуацій, як і непотрібних котів, не буває; що кожен – неповторний, «хоч не завжди це можна зауважити з першого погляду»; а «зірками» можуть стати й підвальні коти, якщо до щирого бажання та природних здібностей докладуть бодай дрібку праці. А ще про те, що все в житті залежить від того, як на це

поглянути: «Візьмімо, наприклад, нормальну людську температуру. Тридцять шість і шість, правильно? Температура здоров'я. А сорок два – це не просто погано, це – гірше не буває. Тридцять шість і шість – добре, сорок два – жахливе неподобство. ... Нас тут рівно тридцять шість і шість, тридцять шість дорослих та шестеро маленьких. Хороша цифра. Цифра щастя, здоров'я та гармонії».

(Ірина Гищук, видавництво "БараБука")

2. Літературне дослідження

А вранці...Ще малюки не прокинулися, ще жоржинки не зробили свого ранкового комплексу вправ, ще пані Крепова не випила горнятко кави - а у випуску новин уже повідомили про нічну пожежу в місті. Вогонь знищив кав'ярню “36 і 6 котів”, ту саму, що здобула популярність завдяки котам, які танцюють на відкритій веранді.

Розділ 4.

Ніхто вже не сподівався побачити кав'яреньку. Жоржинки плакали, Беркиць був майже непритомний, Кутузов лаявся на всі заставки. уява кожного малювала купу попелу там, де вчора була кав'ярня.

Автомобіль стаса повернув за ріг, усі припали носами до віконного скла і голосно відітхнули: уф-ф! Ось вона, рідненька, на своєму місці! Не дуже й ушкоджена. Жоржинки знову пустили сльозу, тепер від розчулення.

Всередині усе мало значно гірший вигляд. Вогонь зіпсував одну стіну, третину підлоги й частину стелі на даху. Але все можна було полагодити. Пощастило, що вночі хтось помітив вогонь і вчасно викликав пожежників.

Стас із Олесем завзято обговорювали причину замикання в електропроводці. Ет! Доведеться тепер закриватися на ремонт.

- А як?..Чи то, що? Тобто де наші картини? - роззирнувся Яків. - Де наш дряпопис?

А й справді. Всі забули, що відучора на цій стіні висіли вісім картин. Мали б залишитися бодай обгорілі. Але ж не вісім голих цвяхів! Куди поділися картини?

- Мабуть, пожежники зняли й кудись закинули, - вирішив Стас. Запитань було більше, ніж відповідей.Одне зрозуміло: треба братися за ремонт. І триватиме він не менше двох тижнів, а може, й більше. Тому коти поки що вільні, презирнувшись вирішили господарі. Тобто - у вимушеній, неоплачуваній відпустці. Прохання поставитися до цього з розумінням. Ідть собі танцюристи, відпочивайте і не заважайте. Не плутайтесь під ногами.Коти вийшли на відкриту веранду, повсідалися під розлогою вербою та замислилися.

- Бу-бу-бу-бу-бу, - першим озвався Бубуляк. - Щось тут не те. Я думаю, це підпал.

Коти нашорошили вуха:

- Підпал?
- Підпал і викрадення, - розвинув думку Бубуляк. - Картини викрали, приміщення підпалили. Злодії були певні, що вогонь знищить сліди злочину. Але з сусіднього будинку побачили вогонь, викликали пожежників і зруйнували плани викрадачів. У результаті пошкоджено лише частину кав'ярні.
- Та ну! - Кутузов розв'язав вузол пов'язки, що затуляв вибите око, тріпнув хустиною, згорнув і знову зав'язав вузлом на потилиці. - От тільки чесно: кому потрібен наш дряпопис?

- Може, ми шедеври створили, хтозна, - нявкнула одна з жоржинок, здається Лізетта. - Автор ніколи не знає на що спромігся.
- Ах, астафьте! - відмахнувся Кутузов. - Облиште кажу. Не в цьому річ.

Гаразд, припустимо, що викрадення, міркували коти. Хто міг вкрасти картини? Та хто завгодно. Відвідувачів було повно.

- Або ця, як її?...Лариса! - висунув свою версію Ковбасюк. - Ходила розглядала картини. Нуль уваги на канапки з ковбасою. Це дуже підозріло.
- Шерше ля фам, - зітхнув Ля Сосис. - Що французькою означає: шукайте жінку.
- Та хто її тепер знайде! - ще сильніше розхвилювався Ковбасюк. - Будь-хто з учорашніх присутніх міг бути викрадачем. Навіть телевізійники.

Запитання до твору

1. Хто розповідає історію?
2. Де відбуваються події?
3. хто персонажі твору?
4. Які вони?

Завдання:

1. Прочитайте текст повністю

2. Дай відповіді на запитання

1. Яке місце, на вашу думку, в житті людини займає тварина?

2. Чи наважились би ви дати прихисток такій неймовірній кількості хвостатих безхатків?

3. Чи був у вас випадок в житті, коли ви недобре вчинили з тваринами?

4. Як ви вважаєте, чи є у героїв-котів реальні прототипи в житті?

Створення нового продукту

1. Завдання на вибір

1. Рекламування твору та заохочення до читання

Створи рекламу твору Г. Вдовиченко "36 і 6 котів- детективів"

<https://youtu.be/nw1dPDVV9Ts>

2. Створити анотацію до твору

2. Творча майстерня

1. Чи помічали ви щось схоже у характерах котів. Кожен кіт, це певний типаж, прототип людського характеру. Балакучий Коментатор є у кожному класі, дорослому колективі.

Розважливий Бубуляк, який спочатку подумає, а потім скаже щось розумне. Постійно голодний, та неперебірливий у їжі Ненажера Хавчик.

Поміркуйте над прототипами головних героїв, проведіть паралелі зі своїм життям, знайдіть якумога більше збігів прототипів персонажів у вигаданому та реальному житті.

Охарактеризуйте їх.

2. Подумайте над іменами героїв. Вигадайте свої.

3. **Я - художник.** Розгляньте ілюстрації до твору. Придумайте свою ілюстрацію до улюбленої ситуації в творі. Намалюйте.